

Bilag 2.

Oversættelse.

Udenrigsminister Per Hækkerups indlæg i generaldebatten på FNs 19. generalforsamling den 9. december 1964.

Hr. formand.

For nogle dage siden havde vi den glæde og tilfredsstillelse at modtage tre nye medlemmer i vor midte, hvorved FNs medlems-tal steg til 115.

De fleste af FNs medlemmer er små og mellemstore nationer, hvis første mål må være at støtte og styrke verdensorganisa-tionen, idet de derved støtter og styrker deres egen frihed og uafhængighed. For os er det af livsvigtig betydning at fastholde FN-pagtens ukrænkelighed og sikre vor organisations fortsatte beståen og vækst.

For de større medlemsstater med deres enorme rigdomskilder, meget store befolk-ninger, men også frygtindgydende kerne-våbenlagre er FN ikke som for os det nød-vendige grundlag for nationens liv. Og dog har vi set, at de store nationer er klar over behovet for solidaritet inden for verdens-samfundet som helhed. I erkendelsen af, at gensidig afhængighed er uundgåelig, har de ydet FN den støtte, uden hvilken orga-nisationen ikke ville have kunnet bestå.

Vi gennemlever i øjeblikket en kritisk periode i FNs historie. Vor organisation er ikke en død skal, ikke en stiv formel ramme. Den er en levende organisme, som må til-passes til nye situationers skiftende krav — eller som De, hr. formand, så rammende udtrykte det i Deres åbningstale: Vi bør fuldt ud gøre brug af FNs pagt, som er et levende og dynamisk dokument.

I pagtens ånd, men næppe forudset af dens fædre, har vor organisation helhjertet helliget sig afkoloniseringsspørgsmålet, og koloniafviklingsprocessen er nu blevet bragt så langt, at vi kan begynde at skimte den dag, da selvbestemmelsesretten fuldt ud og overalt bliver bragt til anvendelse.

I pagtens ånd, men næppe forudset af dens fædre, har vor organisation påtaget

sig fredsbevarende operationer i mange dele af verden og derigennem afværget situatio-ner, som for os alle udgjorde en trussel mod freden og sikkerheden.

Denne vækst i vor organisations liv kræ-ver stadig tilpasning og giver vedblivende anledning til tilpasningsvanskeligheder. I sådanne situationer må vi — de små og mellemstore nationer — stå sammen for at sikre og beskytte vor organisation. Alene er vi ikke i stand hertil, men vi — og jeg føler mig overbevist om, at de fleste medlems-stater er enige heri — går ud fra, at de standpunkter og beslutninger, som tages af stormagterne vedrørende ethvert spørgs-mål af vital betydning ikke blot for dem, men for hele menneskeheden, er i overens-stemmelse med verdens offentlige mening, som den kommer til udtryk i denne forsam-ling. Ligeledes føler jeg mig overbevist om, at dersom stormagterne følger en sådan politik, vil vi — de små og mellemstore na-tioner — reagere i samme sande samarbejds-ånd og med tilbørlig respekt for helhedens interesse. Vor organisations vækst tillader os ikke at blive hængende i formalisme eller klynge os til historiske standpunkter. Til-pasningsprocessen stiller krav til os alle, men des større nationerne er, des større bli-ver kravene.

Hr. formand, lad os aldrig glemme, at denne organisations hovedformål er fredens bevarelse. Det kan med nogen tilfredshed konstateres, at nedrustningsdrøftelserne i Genève stadig foregår i en god atmosfære, hvor synspunkter udveksles om alle aspek-ter af de særdeles indviklede spørgsmål, og en højere grad af forståelse opnås af de for-skellige herhenhørende problemer. Men det er foruroligende, at der siden vor sidste generalforsamling intet virkeligt fremskridt